

ÉSZREVÉTLEN

Túrmezei Erzsébet

Ki vette észre csillogó Athénben,
egy szürke barbár hogy jő-megy, tanít.
A bajnok győzni acélozta testét,
a művész kőbe véste álmait.
A bölcsek eszmék utait keresték,
a lantot dalra hangolták az esték.
Lágyan illatozó virágok lepték
a márványistenek oltárait.

És Pál ott járt-kelt szürkén, észrevétlen.
Történetírók büszke stílusa
miért jegyezte volna a napot?
De láng lobogott szavában, szívében,
és szívről-szívre égve átcsapott.
Kigyúltak, mint az Úrnak csipkebokra.
S porladás várt a márványtemplomokra.
Nőtt a kereszt s a kereszt Krisztusa,
Aki halott világokat lerombol.
Új világ és új Athén született
az észre sem vett Evangéliomból.

Ma se jegyezd fel, ó történelem,
ha sebzett szívünk csendesen kitárul,
és közöttünk a Krisztus van jelen.
Titkon jön el és észrevételen.
Hadd számoljon tovább a porral, sárral,
vassal és arannyal a vak jelen!
Bábel tornyai semmivé omolnak.
Mi Reá nézünk, Akié a holnap,
a mindent újjá tévő győzelem!

Forrás: www.keresztenydalok.hu